

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 565/2024
16.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Милене Рашић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Животе Стојановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К 392/22 од 23.12.2022. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 43/23 од 26.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 16.05.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Животе Стојановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К 392/22 од 23.12.2022. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 43/23 од 26.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару Кж1 392/22 од 23.12.2022. године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело превара из члана 208. став 1. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, са роком проверавања у трајању од једне године и осуђен је на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од два месеца од правноснажности пресуде, а уколико окривљени у остављеном року не плати новчану казну иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду на име паушала 10.000,00 динара, ОЈТ Зајечар, на име трошкова поступка износ од 2.400,00 динара, као и оштећеном ББ, на име трошкова поступка новчани износ од 26.700,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Кж1 43/23 од 26.01.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Живота Стојановић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и члана 460. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе за наведено кривично дело или да укине другостепену пресуду и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став. 2 ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер није јасно описана радња извршења кривичног дела. Бранилац истиче да у конкретној ситуацији нема преварне намере на страни окривљеног, те да нема прикривања чињеница и довођења у заблуду оштећеног у погледу власништва над предметним возилом, које је као гаранција плаћања предато оштећеном у државину, те да се ради о грађанскоправном односу, а не о постојању кривичног дела и да је оглашавањем окривљеног кривим за наведено кривично дело, повређен закон на штету окривљеног.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, по оцени Врховног суда, нису основани.

Кривично дело превара из члана 208. став 1. КЗ чини онај ко у намери да себи или другом прибави противправну имовинску корист доведе кога лажним приказивањем или прикривањем чињеница у заблуду или га одржава у заблуди и тиме га наведе да овај на штету своје или туђе имовине нешто учини или не учини.

У изреци првостепене пресуде наведено је да је окривљени АА „неутврђеног дана средином октобра 2016. године, у домаћинству ошт.ББ, у ..., општина ..., у урачунљивом стању са умишљајем, у намери да себи прибави противправну имовинску корист лажним приказивањем чињеница да је пмв. „Дачија Логан“, рег.ознака ... његово, иако је у време преузимања крава знао да се као власник возила води сада пок.ВВ, из ... и обећањем да ће му за месец дана донети новац за стоку коју је преузео, довео у заблуду ошт.ББ и тиме га навео да му на штету своје имовине преда две краве за уговорену цену од 1300 евра, па је по протеклу једног месеца дана оштећеном дотерао наведено возило „Дачија Логан“, рег.ознаке ... као гаранцију да ће сигурно извршити своју обавезу и платити му преузете краве, а своје возило узети назад, а затим оштећеног и одржавао у заблуди да ће му донети дуговани новац, при том свестан забрањености свога дела.“

У конкретном случају, у изреци наведене пресуде, поред осталих субјективних елемената, описана је намера, као нужан субјективни елемент кривичног дела превара из члана 208. КЗ и радња извршења, као објективни елемент овог кривичног дела.

Преварна намера се огледа у лажном приказивању чињеница да је окривљени власник возила, које је предао оштећеном као гаранцију да ће извршити своју обавезу из уговора, односно платити цену за преузете краве у износу од укупно 1300 евра, чиме је оштећеног довео до уверења да ће моћи да користи и располаже возилом у случају да окривљени не плати купопродајну цену за краве, на који начин је довео, а затим одржавао оштећеног у заблуди да ће измирити уговорну обавезу, чиме је навео оштећеног да му преда краве иако је окривљени знао да цену неће платити нити ће оштећени моћи да располаже возилом, у чему се састоје објективни елементи кривичног дела, а да ће он сам прибавити себи противправну имовинску корист у вредности крава које неће платити, чиме је остварен и субјективни елемент кривичног дела.

По налажењу Врховног суда, описане радње, које је окривљени АА предузео, садрже све субјективне и објективне елементе кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ, а како су то правилно закључили нижестепени судови, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче и повреду закона из члана 460. ЗКП, која повреда не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, те се Врховни суд у оцену навода захтева у том делу није упуштао.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић